

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאני שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגו' (לא. יב.)

מובא בגמרא (תענית ג.): ת"ר, מעשה ברבי יוחנן בן ברוקה ורבי אלעזר חסמא שהלכו להקביל פני ר' יהושע בפקיעין. אמר להם, מה חידוש היה בבית המדרש היום? אמרו לו, תלמידך אנו ומימך אנו שותין. אמר להם, אף על פי כן אי אפשר לבית המדרש בלא חידוש, שבת של מי היתה? שבת של ר' אלעזר בן עזריה היתה. ובמה היתה הגדה היום? אמרו לו, בפרשת הקהל. ומה דרש בה? (דברים לא. יב.) 'הקהל את העם האנשים והנשים והטף', אם אנשים באים ללמוד, נשים באות לשמוע, טף למה באין? **כדי ליתן שכר למביאייהו.** אמר להם, **מרגלית טובה היתה בידכם ובקשתם לאבדה ממני וכי.**

המתבונן בזה תמה ושואל, למה ליתן שכר למביאהו, הרי אם אין הם מבינים מה תועלת יש מזה ואולי אפילו יפריעו עקב שיעמומם ונמצא שכן בהפסדו?

אך יבואר דבר זה על פי מה שכתב מהרי"ח כסאר זצ"ל ב'יקוץ המזבח' על פס' זה, וז"ל: כללה התורה מצות הקהל לכל שאפילו חכמים גדולים חייבין לבוא ולשמוע, ואע"ג דכתיב טעמא י'מען ישמעו ולמען ילמדו' וחכמים גדולים אין צריכין לזה, **מכל מקום קידוש שם שמים הוא, ותועלת גדולה לעם בהשתתפות הגדולים עמהם, דיבואו העם לידי שמיעה ולימוד יותר ויותר, ויקחו מהם מוסר ונושאים קיי בעצמן,** ומה אלו הגדולים באין לשמוע וללמוד, כ"ש וכ"ש אנו שצריכין לשמוע וללמוד, ומתוך כך הן זוכין לכוון את לבם ולהטות אזניהם יותר ויותר, ויתחזק דת התורה הנקרא אמת, שהוא הדת האמיתי והנצחון של עם ישראל כולו והאור והחיים והשלום לעולם. **ולמדנו מכאן שיש אסיפה כעין זו להוכיח העם על דרכי התורה והמצוות, שצריכין הגדולים להשתתף עמהם שבוה יש קידוש ה' לחיזוק הדת.** עכ"ל.

למדנו מזה שכל כינוס המהווה קידוש שם שמים לחיזוק הדת, אם מגיעים הקטנים לכינוס זה, משרישים אנו בהם ע"י את דת האמת וכי, ולכן מקבלים מביאייהו שכר, דאינו דומה תא שמע לתא חזי.

ומהרי"י גזפאן בספרו 'מנחת יהודה' תירץ בזה: דאף כי מדינא לאו בני מצוה הם, אבל מכל מקום צריכים אבותיהם לחנכם במצות כדי שיהיו רגילים לבא כשיגדלו. ושפיר דמי שיקבלו מביאהו שכר [ויעניין שם שהאריך בעניין עוד].

ומכאן נבין חכמת אבותינו הקדושים אשר היו לוקחים את בניהם עוד בעודם קטנים מאוד לשבת לפני המארי ושאר התלמידים, עמ"נ שהילד יתרגל לשבת אצל המארי על אף שכעת אינו בר לימוד. וכמו כן היו לוקחים את בניהם הקטנים שיודעים לקרוא, לפני תפילת מנחה לקרוא את הרש"י על הפרשה מידי שבת בשבת וזאת על אף שהילדים לא הבינו כמעט את אשר קרא. ולאפקי מאותם הטוענים, למה לקרוא את הרש"י בשבת בקריאה בעלמא אם לא מסבירים אותו?! אך ממה שהזכרנו אדרבה למדנו, כדי להרגילים לבוא עוד בעודם קטנים כשיגדלו. והאמת כואבת וטופחת על פניהם של אלו שלא הורגלו בכך כשהיו קטנים, שכאשר גדלו לא קראו את הרש"י בשבת ואפילו אם חפצים הם בכך, קשה להם הדבר מאוד.

ומעין זה נמצא גם בקריאת המגילות בחגים, כגון: לימוד קהלת בחג סוכות ושמחת תורה וכי, שמי שלא הורגל לבוא עם אביו עוד בעודו טליא לקרוא זאת בציבור, בקושי נמצאהו כשיגדיל יושב וקורא זאת עם הציבור, כי נראה לו דבר זה לטורח רב ובפרט אם אין הוא בקי בנעימה ובגירסא, שאז הוא באי נעימות מנעימתו ומטעויותיו.

ולכן כדאי לכל אדם לתת לבו לזאת להרגיל בניו בעודם קטנים לבוא לבית הכנסת מידי פעם, אך לא יביאם להרבה זמן, כי אז יעשן אפם ויפריעו ויחללו את המקום המקודש ונמצא שכן בהפסדו. ועל כן יהיה מתואם עם בני ביתו להביא בניו הקטנים סמוך לסיום התפילה. וגם הנה קרב ובא זמן הקבלת פני רבו, יקח בניו עמו שיחזו ויתפעלו מכבוד רבו ומשמחת החג, וישתרש הדבר בלבם לחיזוק הדת ולהחילה.

פניני הלכה

ההנהגה הראויה בערב יום

הכיפורים

כתב מהרי"ץ ב'תכלאל' (ח"ג עמ' פ) וז"ל:

ערב יום הכיפורים אומרים אבינו מלכנו בכל מקום ובכל זמן, ואין נופלין על פניהם לא באשמורות ולא בתפלה.

ומצוה לאכול ולשתות בערב יום הכיפורים, ועובדא דההוא חייט יוכיח הובא בספר הטורים ובספר מנורת המאור.

ומצוה לטבול במקוה, ולרוחוץ עצמו מכל טינוף, וליטול צפרניו, ולגלח ראשו. והולכין לבית הכנסת ומתפללין מנחה, וכשמסיים תפילת הלחש מתודה כל הוידיי הכתוב לקמן בסמוך אחר תפילת ערבית מן אנא אלהינו ואלהי אבותינו וכי עד אלהי עד שלא נוצרתי, וחזר ש"צ התפלה ואינו אומר הוידיי. ועכשיו נהגו רוב העולם להתפלל מנחה תפילה אי בקול רם עם ש"צ ואחר סיום התפלה אומר הוידיי בקול רם והם

המשך בעמוד הבא

לכל חזורים וחזלמידיים חיקרים ולתורמי חזית חזכמים וחזעלים ולכל קוראי העלון החזמיים ברשת

תכתבו בספר החיים ובספר הזכרון ובספר מחילה וסליחה וכפרה

כמעט אבותינו חקדושים שלוחא מאתנו לכם ולכל בני משפחותיכם בכל מקום שחם

עשרת ימי תשובה

מהרב סעדיה נחשון (חנש) זצ"ל
בספרו 'עצי הלבנון'

פתרונות לפרשת 'נצבים'
אחודה חידה! יום הכסה- ראש השנה
ונכתב לפעמים באל"ף הכסא.
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? הרב חיים ימיני.
הזוכה: דוד ימיני.

אחודה חידה!
הבטחה בעקבות רעה,
מהי?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

תיקנו לנו רבותינו זכרונם לברכה בזמן הזה ובימים האלה תוספת תפילה ובקשה, ותחילה תיקנו המלך הקדוש המלך המשפט דקשה להשים שתי ידיעות יחדיו [דהיינו פעמיים הי' הידיעה המלך הקדוש] דהיה לומר מלך הקדוש מלך המשפט? ועוד - היה לומר המלך השופט ולא המשפט? אמנם איתא בירושלמי דראש השנה פרק א' בנוהג שבעולם מלך בשר ודם גזיר רצה מקיימה רצה אחרים מקיימים אותה [תחילה], אבל הקב"ה אינו כן אלא גזיר רצה ומקיימה תחילה מה טעם? 'ישמרו משמרתני אני ה'", אני הוא ששמרתי מצוותיה של תורה תחילה עד כאן. לפיכך תקנו לומר "המלך הקדוש" שהוא המלך ועל כל זה אינו עושה מה שירצה רק הקב"ה שהוא שומר מצוותיה של תורה, ולפי ששנינו הוא עד הוא דיין הוא בעל זיו, לכך נקרא המלך המשפט, כי כן כתוב "ראו מה אתם עושים כי לא לאדם תשפטו כי לה'", לפי שהקב"ה נותן קצבה לכל אדם ואם הדיין [בשר ודם] מחייבו, כנגד הדין צריך שהמקום ימלא חסרונו וכי [אם הדיין בשר ודם פסק מעוות, הרי בזה שופט הוא את ה' כלומר מאלף את הקב"ה לתקן את העיוות]. והנה מי שלא אמר כן [המלך הקדוש] בתפלתו צריך לחזור לפי שהם שבו של מקום, אך "זכרנו ומי כמוך וכי" אין צריך לחזור לפי שהם מצרכי האדם.

וצריך לדקדק בהם, כי הנה באבות אנו אומרים "זכרנו לחיים" ואנו חוזרים בגבורות "זוכר יצוריו ברחמים לחיים", ואחר כך בהודאה אנו אומרים "יכתוב לחיים טובים", ולמה בזה אנו אומרים "לחיים טובים" מה שאין כן בשאר?

אמנם יתבאר על פי מה שאמרו דשלושה דברים הצריכים לאדם בני, חיי ומזוני, ועוד חיי העולם הבא הרי ארבעה, לכן אנו מתפללים בימים האלה "זכרנו לחיים", שזה נאמר על חיי העולם הבא, ואחר כך "כתבינו בספר חיים" בעולם הזה. וכתוב בכוונת האר"י זכרנו לברכה זכרנו לחיים - להמשיך משך החיים לנשמותינו. "יכתבינו בספר חיים" - להמשיך חיים לגופינו וכי.

ועל פי הדברים האלה גם אנו נאמר "זכרנו לחיים" - זכירה ממש, שיזכרו לטובה בהיפרד נפשתינו, שיהיו מזומנים לחיי העולם הבא, כי זהו חפצו יתברך מלך חפץ בחיים, שכן הבטיח בתורה "למען יאריכון ימך ומלען ייטב לך" - לעולם שכולו ארוך ולעולם שכולו טוב, והוא חפץ בתשובתן של רשעים וחיו לעולם הבא. "יכתבינו בספר חיים" - לגופינו שנאריך ימים בעולם הזה לא למעננו לאכול ולשתות ולשמוח, רק "למענך אלוהים חיים", לעשות רצונך בתורה ובקיום המצוה, כי כיון שאדם מת נעשה חופשי מן המצוות.

אחר כך אנו אומרים "ימי כמוך אב הרחמן", ואיתא בספר הכוונות הנזכר לעיל זה לשונו וכוונת ברכה זו לפי שבראש השנה אז הוא הדין לגול הנשמות לחזור לעולם ולכן נזכר בתחיית המתים ["ימי כמוך"], כי גם בכלל עניין תחיית המתים, וזהו כי אחר שהתפללנו על הנשמה ועל הגוף פעם ראשונה שבאו לעולם, אנו מתפללים שאם ישונו ויחזרו לעולם גם בפעמים האלו נזכה לחיים טובים בעולם הבא ובעולם הזה, וזהו חסד גדול שעושה הקב"ה לישראל כדי שינצלו מדינה של גיהנום לבלתי ידח ממנו נידח, הרי שאנו מתפללים על הנדחים שיזכרו אותם לרחמים וחיים, ואחר כך בהודאה אנו מתפללים על הבנים, ובה אנו אומרים "יכתוב לחיים טובים" - כי אם אינם טובים טוב ממנו הנפל, וכמו שכתב וכי. ולפי שלהיות הבנים טובים צריך שהאב ישמור בריתו בטהרה, לכן אמר "כל בני בריתך" - שהם בניו שנוצרו מטיפה קדושה, אחר כך אנו מתפללים על המזונות "בספר חיים ברכה שלום פרנסה טובה וישועה ונחמה". ונתקנה בשים שלום לפי שאמרו אין מריבה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא על עסקי תבואה שנאמר: "השם גבולך שלום חלב חיתים ישביעך".

פניו הלכה

המשך מהעמוד הקודם

אומרים עמו. ואם יש פנאי יאמר אבינו מלכנו. והולכין לסעוד סעודה המפסקת מבעוד יום, כדי שיוכל לנוח מעט מאכילתו קודם שילך לבית הכנסת. ולא ישתה ויאכל יותר מדי רק יאכל מאכלים קלים וחשובים.

יאמר דברי תורה על השולחן. יזמין עניים על שולחנו.

צריך לשלם נדריו לבית הכנסת בערב יום הכפורים, כדי שיושלמו הויתן של מלאכים למעלה שנתהו מנדרו ויעמדו לו למליצי ישר.

בעת שמדליק נרו יכין להאיר אורות עליונים והם דוגמת שופר בראש השנה לעורר הרחמים ולבטל המקטרגים. ואם נתחייב ח"ו שריפה יהיה לו הנר הדולק במקום שריפה. ומפי מורי זקני זלה"ה קבלתי דהדלקת הנר ביום הכיפורים עולה במקום ארבע מיתות. כיצד. כשישפוך השמן לתוך המים בענשית הוא לו במקום סקילה. וכשיקצוץ הפתילה אחר ההדלקה כדי שתהא נוחה לידלק במקום הרג בסיף. וכשתדלק הפתילה בשמן במקום שריפה. וכשיכלה השמן ותכבה הפתילה במקום חנק.

וילבש בגדים נאים ולבנים לכבוד קדושת היום, ונכון ללבוש בגדי קודם סעודה המפסקת. ויחלוץ מנעליו קודם שקיעת החמה.

יתעטף בציצית עם חשיכה שלא לברך עליו, ואם מתעטף בו מבעוד יום אין לברך עליו (חמדת ימים דף קנ"ב ע"א) ועיין בתשובת הר"י גיקאטליא ובתשובת הרדב"ז סי' רמ"י, ואנן פשיטא לן דאם לובשו מבעוד יום מברך עליו דאכתי זמן חיוב הוא וכן נראה דעת כל הפוסקים והמקובלים, וכ"כ בה"ט חדש סי' תרי"ט שכן המנהג פשוט. ושכן כתב האר"י ז"ל. ובתשובתי האר"י בזה ע"ש.

וילך לבית הכנסת ויקרא פרשת העקידה ורביש"ע אחריה (מקובלים).

ואחר כך יתחיל לך אלי וכי, לצאת ידי חובת הרמב"ן ז"ל שסובר שצריך להתודות אחר האכילה כמ"ש בספר תוספת יום הכיפורים למהרי"ח ז"ל וכן כתב הפ"ח ז"ל. וזהו נוסחו וכי. ואמרו בעוד שהקהל מתקבצים לבית הכנסת אם יש פנאי.

צאצאיו לשון

לז"ב - מה שכיום
אומרים לז"ב.

לזש"ק

שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

וילך משה (לא, א).

לאן הלך? אלא ידוע שמרוב ענותנותו של משה, הלך לכל אהל ואהל ללמד תורה ומצות ולחזק לבם, שאם ישמרו את התורה והמצוות, אז (לא, ו) 'כי ה' אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזובך'. ושנה יהושע לעיני כל ישראל, ויאמר (ספוק ז) 'חזק ואמץ כי אתה' וגו', 'יהי הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזובך לא תירא ולא תחת', וכתוב (משלי ג, כב) 'אז תלך לבטח וְיִרְכָּץ וּרְגַלְךָ לא תגוף'. אשריהם הצדיקים העוסקים בתורה ובמצוות, שעושים רצון השם ברוך הוא, שעליהם כתיב אז תלך לבטח דרכיך, שכל דרכיהם דרכי נועם. שאפילו בשעת פטירתם נסיעה נקראת להם שמיתתן על פי השכינה בנשיקה. דכתיב (במדבר טו, כג) 'על פי ה', ולא על ידי כח המשחית. וכאן הלך משה לפייסם ולדבר על לבם שלא יתיראו משבעה עממים שנאמר (דברים ג, כב) 'לא תיראום'. ר"ל תתחזקו בתורה ובמצות ואז לא יאונה לצדיק כל און.

ולמה הלך משה לפייסם ולדבר על ליבם? אלא כיון שראה שנשבע הקב"ה שלא יכנס משה לארץ ישראל בשביל מתי מדבר ומתי חוצה לארץ, אמר הואיל והוא בשבילם אלך לפייסם אולי יבינו ויעמדו הם לבקש עלי רחמים, ויאמרו לפני השם ב"ה אין אנו יכולים ליכנס לארץ ואין משה רבינו עמנו, נמות כולנו או נחיה כולנו. כיון שראה משה רבינו שלא הבינו, מיד אמר (דברים כט, א) 'ולא נתן ה' לכם לב לדעת? נצטער על שלא זכה ליכנס לארץ. מיד השיבו הקב"ה אל תירא עבדי משה, יודע אני שבלבך לקיים תרי"ג מצות שבה. הריני נותן לך חלק עם כל עושה מצוה. דכתיב (ישעיה נג, יב) 'לכן אחלק לו ברבים'. ולא עוד אלא שאני קורא התורה על שמך דכתיב (מלאכי ג, כב) 'זכרו תורת משה עבדי'. ולא עוד אלא שתגין זכותך על מתי חוצה לארץ שעתידין לעמוד בתחית המתים בזכותך, שנאמר (דברים לא, טו) 'הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה', מכאן לתחית המתים מן התורה, כי הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה, עולה במספר גדול ובמספר קטן בגי' תחית המתים.

בדרכיהם אתהלך...

מיתת הרשעים טובה היא לכל העולם

האימאם מלך תימן מינה שר אחד שילך לגבות בצע כסף מישראל. שר זה היה רשע מרושע עד מאוד והיה בא בערב שבת ויושב בפתח הרחוב של היהודים. כל יהודי שעבר שם צוה לסריסים, שיתפשוהו ושיתן לאלתר את הסכום אשר קבע לו שר זה ואם לא היה משלם מיד היה משליכו לבית האסורים. דבר רע זה היצר מאוד ליהודים עד שלא מצאו עוד ידיהם ורגליהם להכין צרכי שבת.

פעם אחד עבר שם הרב אברהם צאלח רב בית הכנסת 'בית צאלח', וראה בצרתן של ישראל והירע לו דבר זה רעה רבה. בלילה לאחר גמרה של התפלה, לחש הרב לעשרה אנשים צנועים שיתעכבו ולא יצאו עם הציבור.

לאחר שיצאו כל העם, סגרו את שערי בית הכנסת 'בית צאלח' השער החיצון והפנימי, הוציאו ספר תורה והניחווה על התיבה. הרב צוה לקרות מזמורים ידועים בקול נמוך, והרב עומד ומכוין דעתו לשמים. לאחר שגמרו קריאת המזמורים פתח הרב בבקשת רחמים בקול דממה דקה, עד שהשלים תפילתו, ולאחר מכן עשה חרם לכל המיצר לישראל, בפרט על פלוני העומד עליהם בזמן זה להרע להם ולהצר להם, כל העשרה ענו 'אמין'. לאחר

שגמר, יצאו כולם בלילה וכבר השלימו בני אדם סעודתן ולא נודע הדבר לשום אדם. והנה קודם עלות השחר, הגיעה גייה אחת מבית זה השר, ודבר מה בפיה. 'באתי לבשר אויביכם בלילה זה, חש בבני מעי חולי גדול מאוד, עד שהיה עומד וקופץ למעלה ונחבט בקרקע, ויצטער בצער הגדול הזה כמו במשך ארבע שעות ולאחר מכן נפל מת, עתה התברשו כי נקם ה' נקמתכם ממנו על מה שהרע לכם כל הימים, ועתה שבתו שבתכם בשמחה'. לאחר שגמרה דבריה הלכה לה לדרכה.

ביום ראשון, נתברשו כל ישראל כי מת אויבם, ויתנו תודה לה' וינוחו מצרותיו, וגם הגוים מקרוביו ומאנשי ביתו שמחו כי היה רע לכל אדם ולישראל ביותר, ונעשה קידוש ה' גדול באמור הגוים, מי שנגע בעם ישראל וניקה.

(ימסילות בני תימן עמ' 137)

מהליכות אבותינו

חביבות קיום המצוות

ראינו לנכון להעתיק את אשר כתב מהר"ע קרח זצ"ל בספרו 'סערת תימן' (עמ' קכא) בענין חביבות קיום מצות ארבעת המינים של אבותינו הקדושים נע"ג, וז"ל:

כל אחד קונה הארבעה מינים מהיפה והיותר כשר, ואפילו לבני הקטנים קונה לכל אחד לולב ואתרוג בפני עצמו. חביבה להם מצוה זו, הגדולים עם הקטנים. כבר קרה באיזה שנים שנתיקרו האתרוגים, ולפעמים ההדסים, ועמדו חכמי הדור לתקן שיקחו כל בית כנסת שלושה או ארבעה לולבים בשותפות, וכל אחד יצא ידי חובה בהגבהה בזה אחר זה, ולא נשמעו דבריהם, לפי שכל אחד רואה את עצמו, שאלו יכנס לחג ואין לו לולב לשמו כאלו לא חג. ועוד כמה יהיה בוש כשיכנס לבית הכנסת להתפלל ולקרות את ההלל ואין בידו לולב לנענע ולהשמיע קול רנונו, ולכן נוה לו למכור מכלי ביתו כדי לקיים מצוה כתקנה, עכ"ל.

ואכן הזוכר יזכור, כיצד חיפשו ותרו אבותינו להשיג לולבים ארוכים ועבים במיוחד, וכן אתרוגים גדולים ויפים, וכל המרבה בגדל ובהדר הרי זה משובח מחברו, וקנאת סופרים תרבה חכמה.

הודעה משמחת לתורמי הת"ת

בס"ד יצא לאור **לוח שנה מפואר** ע"ה הת"ת לשנת ה'תשע"ו ב'שכ"ז עם תמונות מרהיבות, הלוח הנו יחודי:
*זמני הנץ חמה כפי מנהג תימן ושאר הזמנים גם לאופק אלעד
*יארצייט של חו"ר תימן
*חלוקת לימוד דף היומי, רמב"ם, זוהר, שע"ה לכל יום
*הימים שאינם טובים
*עליות שישי לילדים
*תזכורות לאמירת ענוו גם בערבית
*פיוט שירו לאל נבוני
*חלוקת קריאת אבות, משלי ומגילת בית חשמונאי
*תזכורות קריאת המגילות בחגים ועוד ועוד...

הלוח שנה אינו נמכר!

אלא מחולק חנם בימים אלו לכל תורמי הת"ת ולכל אלו שיתרמו בעה"ת בל"נ.

הלוח שנה

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

לרפואת

אבנר בן יפת בתוך שכחע"י

חכמי תימן

הרב שלום ב"ר מסעוד **עפרי** נולד בשנת תר"ס בערך. התגורר בכפר גְּמִימָה שבמחוז חאשד. הורשה לשוחט על ידי רבינו יחיא יצחק ובית דינו. עלה לארץ בשנת תשי"ט. כחמש שנים התגורר ברמלה, ולאחר מכן בתל אביב. עמד בקשרים הדוקים עם הרב שלום ב"ר יחיא יצחק הלוי.

נפטר בתל אביב ביי"ט תשרי תשל"ד

התודה...

לידידינו היקר התורם הנכבד
ה"ה **דב בשארי** הי"ו
שמלבד תרומותיו הנכבדות
מידי הודש בחדשו אף הוסיף
נדבה על נדבתו ומרבה תורה
במקום מגוריו

על כן תשרה

הברכה...

עליו ועל אנשי ביתו, ויזכו
לאשר ועושר עד בלי די,
ותעמוד להם זכויות אלו
לזרעם ולזרע זרעם עד עולם,
אמ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

תפארת בנים

מחזות מאמירת סדר האשמורות הרבתי עם
תלמידי הת"ת

זכו בהגרלות מבצע
עד שירצה
את חבירו
התלמידים הנעלים
אביאל מודמון נ"י
יהא רעוא שיעלו מעלה
בתורה וביראה, אמ"ר

מון נשיא המוסדות בדברי
התעוררת לאחר התפילה

ניתן להקדיש את העלון
להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת.
לפרטים במזכירות הת"ת: 03*9097022